

Butlletí

de l'Associació d'Antics Diputats al Parlament de Catalunya

número 26 | tardor 2016

Sumari

Pòrtic del Butlletí	3
Núria de Gispert i Català	
Carta de la presidenta	4
Núria de Gispert i Català	
Visita a l'Institut Guttmann	5
Enric Cardús i Llevat	
Conferència de l'arquebisbe Joan Josep Omella	10
Jaume Aligué i Escudé	
Lliurament del X premi Conviure a Catalunya	14
Flora Sanabra i Villarroya	
Creu de Sant Jordi per a Josep Sendra	16
Flandes: visita dels exparlamentaris catalans	17
Guiomar Amell i Llibert Cuatrecasas	
Visita a les Terres de l'Ebre	22
Enric Cardús i Llevat	
Trobada dels antics diputats	25
Josep Mariné i Grau	
Vivències: Francesc Vernet	27
Francesc Vernet i Mateu	
En Francesc Vernet	29
Diputats de la II i la III legislatures	
Notícies de l'Associació	30

Edició: Enric Cardús i Llevat. **Fotografies:** Rosa Barenys (pàg. 17, 18, 19, 20, 23 i 24), Enric Cardús (pàg. 5, 6 i 8), Elemaki (treball propi, CC BY 3.0, via Wikimedia Commons pàg. 28), Miquel Gonzalez (pàg. 3 i 4), Rubén Moreno (pàg. 16), Parlament de Catalunya [pàg. 11, 12, 14 i 15; Pepe Navarro (pàg. 2)], M. Carme Servitje (pàg. 17, 18, 19 i 20), Turisme Deltebre (portada), Francesc Vernet (pàg. 27). **Assessorament lingüístic:** Serveis d'Assessorament Lingüístic del Parlament de Catalunya. **Disseny, maquetació i distribució:** Departament d'Edicions del Parlament de Catalunya. Parc de la Ciutadella, s/n, 08003 Barcelona. Tel. 933 046 635. Fax 933 046 636. A/e: edicions@parlament.cat. **Impressió:** Fotoletra, Barcelona. **Dipòsit legal:** B-27.537-2003. **ISSN:** 1887-7893.

Pòrtic del *Butlletí*

EM PLAU MOLT APROFITAR AQUEST PÒRTIC del *Butlletí* per fer-vos una salutació inicial a tots vosaltres, antics diputats del Parlament de Catalunya. Des del passat mes d'abril, exerceixo la presidència de l'Associació, rebuda de mans del president Joan Rigol, a qui vull agrair en nom de la Junta la feina feta i les iniciatives endegades, que tenim decidit continuar i, si és possible, millorar i ampliar. Com sempre, però, el president i amic Rigol deixa el llistó ben alt, i això no és un motiu per a la renúncia, sinó un estímul per a la superació i l'excel·lència.

Escric aquestes ratlles de salutació davant d'una finestra al Mediterrani de la nostra Costa Daurada, gaudint d'unes llargues vacances d'estiu. Aquests dies pensava que feia molts anys que els mesos de juny i juliol no els havia pogut gaudir tan plenament. M'hauria de remuntar, en aquest sentit, a l'any 1971, quan tot just havia acabat la carrera de dret a la Universitat de Barcelona. Després, les oposicions i la feina em van obligar a gaudir-les durant l'agost o part del setembre.

És impagable aquesta intensitat del blau i de la llum vora la mar, vora aquest *mare nostrum* que volem que sigui el «pont de mar blava [...] que agermani pells i vides diferents», tal com cantava, de manera solemne i contundent, en Lluís Llach, actualment diputat. Així volem que sigui, i no pas que esdevingui una barrera infranquejable i letal, com insistentment ens van recordant els episodis de desolació i mort soferts per tantes i tantes persones i famílies que només buscaven recer i futur a Europa, fugint de la misèria i de la guerra als seus països. Som una nació mediterrània que acull i que, alhora, es projecta, que no tem obrir-se al món i al futur. I que sigui així per molts anys!

Cal fer una referència, encara que sigui necessàriament succincta, a l'actualitat política espanyola i catalana. Pel que fa a la política estatal, es compleixen ja 270 dies amb un Govern en funcions, unes segones eleccions el proppassat 26 de juny i uns resultats electorals bastant previsibles que fan difícil el pacte entre les diferents forces polítiques, quan, a més, el diàleg a Espanya és més aviat escadusser, tal com advertia en l'anterior butlletí el president Rigol.

Mentrestant a Catalunya, el Govern i el Parlament procuren avançar en el full de ruta establert. A finals de setembre el president Puigdemont es va sotmetre a la moció de confiança. Per primera vegada en trenta-sis anys no van ser aprovats uns pressupostos presentats i això obliga a reajustar els vigents. Cap força política, tret de la de Junts pel Sí, que sustenta el Govern, els va donar suport. Esperem i desitgem que els del 2017 tinguin una millor rebuda. El Govern haurà de reforçar el diàleg en la recerca del pacte.

Quan rebeu aquest butlletí, ja serem a la tardor i tindrem ben recent una Diada Nacional de Catalunya que, novament, haurà estat reivindicativa, festiva i, per damunt de tot, radicalment cívica, a l'altura d'aquest país nostre. Desitjo que hàgiu tingut un merescut descans estiuenc i que els propers mesos siguin de bonança política i social, i també que ens serveixin per acostar-nos a aquelles fites de riquesa i de plenitud que volem per al nostre país.

NÚRIA DE GISPert i CATALÀ

Carta de la presidenta

BENVOLGUTS ANTICS DIPUTATS I DIPUTADES,
Us presento el butlletí de tardor, el primer d'aquesta nova etapa de l'Associació d'Antics Diputats al Parlament de Catalunya en què la Junta ha estat renovada.

La nova Junta està formada per:

Presidència: Núria de Gispert

Secretaria: Carme Servitge

Tresoreria: Jaume Aligué

Viatges: Esteve Tomàs

Butlletí: Josep Maria Balcells

Web: Rosa Barenys

Comarques: Josep Mariné

Conferència: Josep Manuel Basàñez

Parlaments autonòmics i Congrés: Trini Neras

Butlletí: Enric Cardús

Dinars debat: Pere Parera

També vull animar-vos a participar en les activitats de l'Associació.

Per al proper trimestre, tenim preparades les activitats següents:

— 18 de novembre: primer dinar debat amb la intervenció d'Anna Cabré, geògrafa i experta en demografia. Serà la nostra primera convidada. De les 14.00 h a les 16.00 h, al Parlament.

— Novembre (data pendent de confirmar): visita al Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC).

Per al primer trimestre de l'any 2017, tenim previstes les activitats següents:

— Un dinar debat al febrer i l'abril.

— La conferència de primavera, que estem valorant fer sobre l'Islam i les repercussions que ha tingut a casa nostra.

— Un viatge institucional i lúdic a l'illa de Còrsega, a Aquitània o al Vèneto. Res està decidit.

Us anirem informant de tot plegat via web del Parlament i de l'Associació o bé per correu electrònic.

Rebeu tots i totes una cordial salutació.

NÚRIA DE GISPERT I CATALÀ

Visita a l'Institut Guttman

HI HA DIES EN QUÈ VIVIM EXPERIÈNCIES que ens fan sentir més optimistes, que ens fan veure el món amb esperança, creure que no tot és negatiu; en resum, que val la pena viure, tirar endavant.

Segurament, això és el que devíem pensar la majoria de membres de l'Associació i acompanyants el dia 6 de maig, amb motiu de la visita que vam fer a l'Institut Guttman. La majoria ja coneixíem les seves activitats, és una entitat amb una llarga història i molts hem conegut, directament o indirectament, persones que hi han estat tractades d'ençà de la seva fundació el 27 de novembre de 1965. Inicialment, es dedicava a la rehabilitació de malalts afectats per una lesió medul·lar; posteriorment, ha ampliat la seva activitat al tractament de persones amb lesió cerebral. El seu fundador fou el senyor Guillermo González Gilbey (1926-1987), que havia estat tractat a Anglaterra pel doctor d'origen alemany Ludwig Guttman (1899-1980), que aspirava al fet que aquest tipus de malalts poguessin, dins de les seves possibilitats, portar una vida normal i passessin de ser una càrrega per a les famílies i la societat a ser contribuents de la hisenda pública. Aquest seria l'origen del nom del centre.

L'Institut segueix aquesta línia de fer possible que d'una forma gradual els discapacitats es reintegrin al seu món anterior, ajudant-los a començar una nova vida, malgrat que moltes vegades es resisteixen a deixar la institució, del tot adaptada a les seves necessitats i a càrrec de persones preparades tècnicament i humanament per fer-los més suportable la situació tan difícil que travessen.

L'Institut és una fundació privada sense ànim de lucre, els patrons de la qual pertanyen a la societat civil, als ajuntaments de Barcelona i Badalona i a l'ONCE. També consta d'un consell social que integra i implica els usuaris de la institució per avançar en el procés de millora dels serveis.

Ens van rebre el president del Patronat, el senyor Francesc Homs, exdiputat i membre de l'Associació; la gerent de l'Institut, la senyora Roser Fernández; el seu director, el doctor Josep M. Ramírez; la directora de l'Àrea de Dany Cerebral Adquirit, la doctora Montserrat Bernabeu, i el coordinador de Recerca, el doctor Josep M. Tormos.

En primer lloc, a la sala d'actes, després de les salutacions per part de la senyora Carme Servitje, en nom de l'Associació, i del senyor Francesc Homs, en representació de l'Institut, ens van fer una exposició detallada dels diferents aspectes mèdics, socials i econòmics del centre d'ençà de la seva fundació fins al moment actual. També van deixar constància dels importants projectes de futur. Després, vam fer una visita a les instal·lacions d'atenció i rehabilitació, el gimnàs, la piscina, la sala d'estimulació sensorial i les àrees de Rehabilitació Neuropsicològica i de Rehabilitació Funcional. Durant tot el recorregut, vam poder escoltar les explicacions del doctor Josep Medina, cap de Rehabilitació Funcional.

Malgrat que el centre és d'iniciativa privada, cal destacar que es produeix una col·laboració molt positiva amb el sector públic, que es materialitza en uns millors serveis a les persones ateses i en uns costos relatius més baixos que si estiguessin separats. Els costos de l'activitat assistencial, de l'ordre de 20 milions d'euros, es cobreixen entre el sector públic, 14 milions (70%), i 6 milions (30%) entre entitats asseguradores i particulars. El conjunt fa que es generin unes economies d'escala que fan possible una optimització dels recursos, buscant, quan s'han produït retallades, la forma de treure'n el millor rendiment possible. No hi pot haver dèficit d'explotació i, en cas de superàvit, es reinverteix en la institució mateixa, no hi ha, per tant, ànim de lucre extern.

El centre disposa actualment de 152 llits i 70 places de centre de dia. Hi presten els seus serveis 450 treballadors. L'any 2015 es van atendre un total de 4.705 pacients, dels quals 1.033 eren nous, i es va donar l'alta a 894. Generalment, aquests pacients vénen al centre derivats dels serveis d'emergències i hospitals un cop han donat d'alta el malalt. Aquests serveis solen anar dirigits a persones menors de seixanta anys. La majoria són de centres de Catalunya i de la resta de l'Estat (a tot Espanya només hi ha dos centres d'aquest tipus), però cada vegada ve més gent de la resta del món.

La institució també desplega una important tasca de recerca, especialment en els camps de la rehabilitació i la neurorehabilitació. Estan adscrits a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). Actualment, tenen en marxa vuitanta-nou estudis d'investigació. El pressupost de recerca és de l'ordre de 5 milions d'euros, que provenen de subvencions i donatius.

Amb el suport de l'Àrea de Recerca i Coneixement de l'Obra Social "la Caixa", s'ha iniciat un estudi sobre salut mental i millora de la reserva cognitiva per part de l'equip del doctor Tormos, denominat Barcelona Brain Health Initiative. Es tracta de buscar uns criteris per tipificar la salut mental del cervell, o sigui de poder definir què és un cervell sa. El projecte es realitza en col·laboració amb universitats americanes que han considerat que el nostre país és un bon lloc per obtenir una mostra de població per fer un estudi d'aquest tipus. Sembla que una de les característiques que més s'ha tingut en compte és el fet que una gran part de la població faci servir dues llengües, la qual cosa ens dóna un grau d'agilitat mental superior que en el cas de les poblacions monolingües. Altres aspectes que han tingut en compte han estat el bon nivell de sociabilitat, el clima mediterrani, la creativitat i el bon nivell de la sanitat catalana. En fi, que, a escala internacional, potser estem més ben considerats del que ens pensem.

També despleguen accions de prevenció (campanya «Game Over»), divulgació i sensibilització social; assessorament per a la reinserció social i vida independent un cop les persones tractades deixen el centre; promoció de l'esport adaptat i inclusiu, i altres activitats complementàries, entre aquestes, l'edició de la revista *Sobre Ruedas*. Hem pogut llegir el número 89 del mes de setembre del 2015, una edició especial dels cinquanta anys de l'Institut, que ens ha semblat d'allò més interessant i que val la pena consultar per comprendre millor qui és i què fa.

També ens van donar a conèixer els reptes de futur que tenen plantejats. Es denomina projecte Meridiana. Es tracta d'utilitzar l'antic espai que tenien al

ajudant a començar noves vides

AMICS DE L'INSTITUT GUTTMANN

butlleta d'inscripció

DADES PERSONALS / DATOS PERSONALES:		☒
NOM / NOMBRE		*QUOTA ANUAL / CUOTA ANUAL: ☐ INDIVIDUAL 120€ ☐ FAMILIAR 180€ ☐ FAMILIAR MÚLTIPLE 180€+€ ☐ ALTRE / OTRA.....€
COGNOMS / APELLIDOS		
NIF		
DATA NAIXEMENT/FECHA NACIMIENTO		
PROFESSIÓ / PROFESIÓN		
RAÓ SOCIAL DE L'EMPRESA. / RAZÓN SOCIAL DE LA EMPRESA		☐ DONACIÓ ÚNICA / DONACIÓN ÚNICA:€
CIF		ABONAMENT DE LA QUOTA / ABONO DE LA CUOTA: ☐ ANUAL ☐ FRACCIONAT/DO ☐ MENSUAL ☐ SEMESTRAL
CÀRREC (empresa) / CARGO		
TEL. EMPRESA		
TEL. FIX / TEL. FIJO		
TEL. MÒBIL / TEL. MÓVIL		FORMA DE PAGAMENT / FORMA DE PAGO: ☐ Domiciliació en el següent compte bancari (IBAN) / Domiciliación en la siguiente cuenta bancaria (IBAN): ☐ Ingres al compte bancari (IBAN) de la Fundació Institut Guttmann / Ingreso en la cuenta bancaria (IBAN) de la Fundació Institut Guttmann: ES21 2100 0555 37 0200900995
A/e / EMAIL		
ADREÇA POSTAL / DIRECCIÓN POSTAL		
CODI POSTAL / CÓDIGO POSTAL		
POBLACIÓ / POBLACIÓN		
RELACIÓ AMB L'INSTITUT GUTTMANN / RELACIÓN CON INSTITUT GUTTMANN		
REBRE REVISTA SOBRE RUEDAS NOMÉS DIGITAL / RECIBIR REVISTA SOBRE SÓLO DIGITAL	☐ SÍ ☐ NO	
IDIOMA / IDIOMA	☐ CATALÀ / CATALÁN ☐ CASTELLÀ / CASTELLANO	

*La quota individual anual de 120€ dóna dret a una pòlissa d'assegurances d'accidents, contractada amb AXA, per a una persona designada per l'Amic de l'Institut Guttmann. Cada 60€ de més que s'aporten a la quota individual donen dret a assegurar una altra persona. / La cuota individual anual de 120€ da derecho a una póliza de seguros de accidentes, contratada con AXA, para una persona designada por el Amigo del Institut Guttmann. Cada 60€ de más que se aportan a la cuota individual dan derecho a asegurar a otra persona.

DADES DE LES PERSONES ASSEGURADES / DATOS DE LAS PERSONAS ASEGURADAS:					
	NOM / NOMBRE	COGNOMS / APELLIDOS	NIF	DATA DE NAIXEMENT / FECHA DE NACIMIENTO	ALTA ASSEGURANÇA / ALTA DEL SEGURO
1					
2					
3					
4					
5					

L'assegurança cobreix les persones que tenen entre els 2 i els 70 anys d'edat, i no pateixen una lesió medul·lar, traumatisme craneoencefàlic ni malalties de cap classe. / El seguro cubre a las personas que tienen entre los 2 y los 70 años de edad, y no padecen una lesión medular, traumatismo craneoencefálico ni enfermedades de ninguna clase.

Conforme:

Signatura / Firma

Data / Fecha

Més informació / Más información: Fundació Institut Guttmann –Amics de l'Institut Guttmann / Amigos del Institut Guttmann Camí de Can Ruti, s/n, 08916 Badalona. Tel. 93.497.77.00 Ext.2124, Fax.93.497.77.07, amics@guttmann.com, Blog dels Amics / Amigos de l'Institut Guttmann www.amicsguttmann.org / www.amigosguttmann.org o www.guttmann.com. Segueix-nos a / Síguenos en Facebook, Twitter, Flickr i/y Youtube. Li garantim que les dades que ens faciliti són confidencials i per ús exclusiu de la Fundació Institut Guttmann / Le garantizamos que los datos que nos facilite son confidenciales y para uso exclusivo de la Fundació Institut Guttmann. Tots els Amics i donants rebran el corresponent certificat de donació a l'adreça indicada. Todos los Amigos y donantes recibirán el correspondiente certificado de donación en la dirección indicada.

carrer de Garcilaso, de Barcelona, de 9.000 m², per construir a les plantes superiors cinquanta-quatre apartaments tutelats, on les persones rehabilitades podran portar una vida independent, individualment o amb les seves famílies. A les plantes situades més a peu de carrer, s'hi vol ubicar una neuroclínica especialitzada en línies noves de rehabilitació. Aquests serveis, en principi, se situarien dins de l'àmbit privat, perquè correspondrien a tractaments no inclosos en la sanitat pública, però ja tenen previst establir un sistema d'ajuts per a les persones necessitades amb pocs recursos. Aquesta nova inversió es finança amb els estalvis que ha generat la institució en els darrers vint anys.

Dèiem, al principi, que la visita al centre, malgrat que vam ser testimonis de les situacions personals molt difícils que travessen els pacients, ens va fer mirar endavant amb optimisme. Davant de les dificultats terribles de les persones concretes, hi ha un equip de professionals que fa la seva feina amb il·lusió, amb vocació i, fins i tot, amb alegria. Sens dubte, donen el millor que es pot donar als altres. Tot plegat, ho transmeten al seu entorn, es nota en l'ambient, es palpa. Alhora, pensàvem també que ens podem sentir orgullosos de formar part d'un país capaç de produir institucions d'aquesta mena, que no tot és negatiu a casa nostra. Val la pena col·laborar econòmicament en aquesta tasca, implicar-nos-hi en la mesura de les nostres possibilitats; per això, detallem com podem fer-nos amics de l'Institut Guttmann.

ENRIC CARDÚS I LLEVAT

Conferència de l'arquebisbe Joan Josep Omella

EN EL MARC DE LA CONFERÈNCIA DE PRIMAVERA que l'Associació d'Antics Diputats al Parlament de Catalunya ha anat organitzant cada any, aquest 2016 el convidat va ser el nou arquebisbe de Barcelona, Joan Josep Omella, al qual se suggerí si volia dissertar sobre el món polític i la religió. Una vegada assolit el compromís de l'arquebisbe Omella com a conferenciant, la seva intervenció va tenir lloc el passat dia 6 de juny a la seu del Parlament de Catalunya.

Abans de la sessió, l'arquebisbe de Barcelona i el seu bisbe auxiliar, Sebastià Taltavull, van ser rebuts per la presidenta del Parlament, Carme Forcadell.

Cal dir que la seva presència al Parlament a l'entorn de la seva intervenció va generar certa expectació en el marc de la celebració de la conferència de primavera que organitza cada any la nostra associació. Es va omplir la sala d'actes del Palau del Parlament amb assistents variats provinents de diferents estaments, principalment del món de la cultura, la política i l'Església; en general, eren persones d'edat mitjana, quasi totes elles per damunt de la quarantena, havent de lamentar la poca presència de joves. Per part dels assistents hi havia interès a escoltar el tema a desplegar, «Política i religió», però crec que, a més, hi havia un interès afegit, com era el cas de poder conèixer la persona encarregada de fer-ho, el nou arquebisbe de Barcelona. Haig de dir que en tots dos aspectes es va assolir la fita, ja que tant es va poder escoltar una exposició molt ben elaborada i altament interessant per l'expectativa creada pel conferenciant entorn del títol i el tema escollit a desenvolupar com es va manifestar la persona mateixa, les característiques de la qual resumiria en un home recte, bo, simpàtic i, per damunt de tot, un home d'Església, que diu el que pensa sense embuts, «un aragonès de socarel», com ell mateix es va definir en algun moment. Tot i això, quan se li van formular preguntes més concretes sobre temes candents del moment actual, en general, va eludir adoptar una posició compromesa, sobretot quan va ser interpellat pel paper de l'Església en el procés sobiranista, defensant que els temes polítics corresponen als polítics.

Va presentar l'acte la Molt Honorable Senyora Núria de Gispert. En primer lloc, va manifestar que l'havia organitzat el president anterior, el Molt Honorable Senyor Joan Rigol, i, per tant, a ell corresponien els mèrits d'haver portat a terme una idea tan encertada. En el seu parlament, es va referir als catalans com un poble mobilitzat amb aspiracions per aconseguir un futur col·lectiu millor i va argumentar sobre el disseny d'una nova Catalunya, dient que aquesta quedaria incompleta sense les aportacions de l'Església catòlica, una peça imprescindible de l'engranatge que ens fa ser als catalans com som. A continuació, va fer un breu relat de la història del Palau del Parlament i, seguidament, una ressenya biogràfica del conferenciant, fent referència al fet que és fill de la vila de Cretes (Terol), on hi va nàixer l'abril del 1946 (70 anys). Va ser ordenat sacerdot l'any 1970 i el 1996

va ser nomenat bisbe auxiliar de Saragossa, abans, però, havia exercit la titularitat del bisbat de Barbastre-Montsó. El 2004 se li confià el bisbat de Calahorra i el passat dia 26 de desembre de 2015 va prendre possessió del càrrec de l'arquebisbat de Barcelona. Va estudiar en diferents seminaris, Saragossa i Jerusalem, entre d'altres, i també va exercir el ministeri com a missioner. La presidenta va cloure la seva intervenció demanant una església oberta als embats de la nostra societat, lluny de la comoditat de viure tancada en les pròpies seguretats. També, que en el disseny d'una nova Catalunya, en què l'Església ha de ser una peça imprescindible, aquesta participi en el diàleg per a la construcció d'un nou estat independent.

El conferenciant va fer una introducció molt emotiva, al marge del text que havia preparat. Entre altres qüestions, va manifestar:

Vull escoltar-vos i caminar amb vosaltres.

Feia seva l'oració del rei Salomó, que demana a Déu saviesa per poder governar el seu poble.

Va fer referència al papa Francesc i que com ell vol ser d'aquesta església que surt al carrer.

Que sap que som un país de negociació i pacte que aspira a decidir el seu futur.

Que es necessita l'aportació de l'Església, la qual ha d'ajudar que es pugui portar a terme el diàleg imprescindible sobre el futur de Catalunya.

Va tenir paraules encoratjadores per als polítics tot agraint la seva entrega generosa a la gent i, a la vegada, esperonant-los a fer tot el possible per construir una societat més justa i equitativa, remarcant que només en llibertat es pot créixer de manera adequada, però la llibertat no és un fi en si mateixa, sinó un mitjà per aconseguir el bé comú protegint els més vulnerables.

En aquest lloc d'exercici de la democràcia, cal tenir present el papa Benet XVI quan diu que no solament s'han de tenir en compte els drets i els deures, sinó que més aviat s'ha d'obrar des de la misericòrdia, la solidaritat i la comunió.

Cal fugir del sensacionalisme dels eslògans polítics, de les frases cridaneres, no deixar que la urgència s'imposi. Cal ser conscient de la gran dificultat que representa construir una societat més justa. A partir de la llibertat, actuant des de l'amor, cal treballar per assolir el bé comú amb preferència pels més desvalguts.

Tot seguit, a partir del text que havia preparat, va dibuixar el model ètic que els polítics haurien d'intentar assolir com a individus, el que podríem denominar el paradigma, la referència a l'hora d'actuar. Va descriure les benaurances per als polítics que el cardenal vietnamita Van Thuan (en procés de beatificació) va elaborar, destacant-ne la necessitat que prenguin consciència del seu paper, que sàpiguen escoltar el poble respectant les promeses electorals i no tinguin por de les pròpies febleses, que no cedeixin a les pressions ni a les exigències contràries al bé comú de grups de pressió o dels mateixos dirigents dels partits. Va destacar, finalment, la necessitat de promoure la defensa de la comunió entre les persones, perquè la divisió és autodestrucció. També va fer referència als escàndols de corrupció, i va demanar als polítics la necessitat de ser testimonis creïbles per tal de reformar i purificar el sistema actual i que sàpiguen ser coherents entre la fe i el seu compromís.

A continuació, va parlar dels fins de la política, dels objectius indiscutibles —evidents per si mateixos— que ha de perseguir. També sobre en què ha de consistir en termes generals el bé comú. Aquí, en primer lloc, va reivindicar el paper de l'Església, juntament amb el d'altres ens, com a constructora d'un marc de finalitats genèriques que hauria de ser comú en una gran majoria.

ria de forces polítiques, a les quals correspondria a partir d'aquestes finalitats fixar els mitjans i fins específics segons les propostes de cadascú. Parteix dels quatre principis bàsics de la doctrina social de l'Església, la dignitat de la persona, la subsidiarietat, el bé comú i la solidaritat, avançant cap a una conversió ecològica i envers un nou model econòmic que posi la persona per damunt del capital. Creu que aquests principis són compatibles amb la majoria de colors polítics i els corrents de pensament i es va mostrar disposat a continuar el diàleg, del qual és important no excloure ningú, amb els líders polítics, per d'aquesta manera contribuir junts al bé comú arrelats en la nostra cultura i els valors evangèlics.

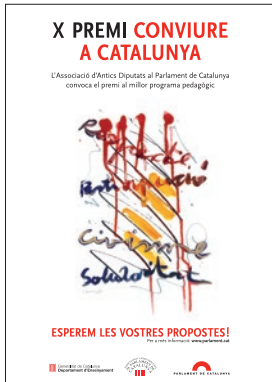
Finalment, l'arquebisbe Joan Josep Omella va convidar la classe política a preguntar-se què han fet perquè els joves rebutgin els partits que han tingut més incidència en la vida pública i a fer un examen de consciència, el qual també va voler traslladar a l'Església, tot preguntant-se què ha fet l'Església perquè els joves se n'allunyin o busquin alternatives. Va fer una crida a viure entre tots un esperit de misericòrdia, més enllà de l'estricta justícia i la norma. En la mateixa línia, ens va convidar a no caure en la indiferència.

Per acabar, es va entrar al torn de preguntes. L'arquebisbe Omella no va voler posicionar-se, per la seva condició d'autoritat eclesiàstica, respecte al futur polític de Catalunya com un estat independent. Considera que aquesta no és la tasca de l'Església, la qual no ha d'anar més enllà de fixar els fins genèrics que havia desplegat amb anterioritat. Respecte al paper de la dona a l'Església, Omella va insistir en la imprescindible presència de les dones tot dient què farien sense les dones a l'Església i que la seva presència avança cada vegada més en llocs de servei com els secretariats i les comissions, però va assenyalar la complexitat teològica del diaconat femení, tot i que el papa Francesc actualment ha obert una reflexió sobre si és veritat que a l'Església primitiva hi havia dones que eren diaques. Més explícit ha estat a l'hora de posicionar-se respecte al conflicte dels béns del monestir de Sixena i de la Franja. Considera que és un problema jurídic i que cal seguir la norma dictada, al seu moment, per l'autoritat eclesiàstica en el sentit que cal retornar els béns, si són reclamats per les parròquies segregades, al bisbat de Barbastre-Montsó. En canvi, està molt content que les pintures rupestres del poblat ibèric de Cretes, a tocar del seu poble de naixement, fossin al seu dia comprades i traslladades a un museu de Barcelona, ja que aquesta va ser l'única manera que en el seu moment poguessin ser salvades, a la vegada que és una forma que tenen de fer-se present en un món més global.

L'arquebisbe Joan Josep Omella va tancar la seva intervenció assegurant una vegada més que ell venia de l'Aragó, però que el seu cor començava a estar en molta sintonia amb la nostra societat.

Va cloure l'acte el Molt Honorable Senyor Joan Rigol amb una intervenció breu. Després de fer un comentari a les paraules del senyor Omella, va instar l'Església a plantejar-se el seu paper en la futura Catalunya, perquè no es pot viure sempre de les arrels cristianes de Catalunya i hi haurà d'haver un moment en el qual l'Església també visqui el futur de Catalunya.

Lliurament del X premi Conviure a Catalunya

EN L'INCOMPARABLE MARC de l'Auditori del Parlament, va tenir lloc, la tarda del dimarts 10 de maig, el lliurament del desè premi Conviure a Catalunya que impulsa l'Associació d'Antics Diputats al Parlament de Catalunya per reconèixer el millor programa pedagògic fet pels centres d'ensenyament de primària i secundària del país. En l'edició d'enguany, el premi ha estat *ex aequo* per al Col·legi Lestonnac de Badalona i l'Institut Escola Mare de Déu del Portal, de Batea, i l'accessit, per a l'Escola Ocata, del Masnou.

L'acte, l'han presidit Carme Forcadell, presidenta del Parlament, i Núria de Gispert, presidenta de l'Associació i expresidenta de la cambra.

Els projectes guardonats amb el premi han estat «Conviure a Sant Roc per conviure a Catalunya», del Col·legi Lestonnac, i la «Simulació d'una campanya electoral en el municipi de Batea», del centre de la Terra Alta, mentre que l'accessit ha estat per al projecte «Cultura emprenedora a l'escola».

La presidenta ha destacat els valors de cultura emprenedora i política que comporten els projectes. «Si la nostra llengua i cultura han sobreviscut a monarques i dictadors que les prohibien, és en gran part gràcies a ser proactius i al caràcter emprenedor que ens ha caracteritzat històricament», ha assegurat. A més, ha destacat la importància de la participació política, que és «el que dóna sentit a la democràcia» i és necessària —ha explicat— «per evitar que la democràcia es degradi, per evitar la corrupció, per evitar que triomfin la demagògia i els populismes i perquè la ciutadania estigui ben formada i informada». Així mateix, ha felicitat els estudiants pel treball que han fet; els equips docents, que fan «una feina difícil que demana dedicació i que no sempre és prou valorada», i l'Associació per les deu edicions del premi, que «dóna projecció a la bona feina dels centres educatius del país i promou valors positius i necessaris».

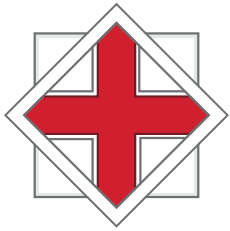
De Gispert ha destacat que el premi reconeix «la tolerància, el diàleg, pensar en els altres, saber escoltar i l'esforç» i ha remarcat que les distincions d'enguany premien projectes que treballen la convivència i la cohesió social, «els valors més preuats que tenim».

El premi, que s'ha lliurat per desè any consecutiu, reconeix el millor programa pedagògic fet pels centres d'ensenyament de primària i secundària per formar els infants i joves en els valors de la llibertat, la democràcia, el diàleg i la solidaritat. Està dotat amb tres mil euros i l'accèssit, amb cinc-cents.

A l'acte, hi han assistit l'expresident de la cambra Ernest Benach; el president i els membres del jurat qualificador del premi; diputats i antics diputats, i mestres i pares de les escoles guardonades, acompanyats de representants dels respectius ajuntaments. I els més importants, els emocionats alumnes, que veien enaltits i recompensats els seus treballs premiats.

FLORA SANABRA I VILLARROYA

Creu de Sant Jordi per a Josep Sendra

És de justícia reconèixer els mèrits dels nostres companys i, en aquest apartat del nostre butlletí de tardor, volem felicitar Josep Sendra i Navarro pel fet que se li ha concedit la Creu de Sant Jordi corresponent al 2016.

En Sendra va néixer a Tarragona el 27 de febrer de 1932 i ha viscut pràcticament durant tota la seva vida a la seva ciutat natal. Només va estar fora del país els anys 1939 i 1940, quan es va haver d'exiliar a l'Alta Savoia, a França.

Advocat, polític i gestor cultural i associatiu. En l'àmbit professional fou president de la Cooperativa Obrera Tarraconense durant vint-i-cinc anys (1952-1977). En el camp associatiu, fou president del Casal Tarragoní (1969-1977), del Patronat de Nostra Senyora de la Mercè d'ajut als presos (1973-1977) i president de Càritas.

Fou diputat al Congrés i al Parlament de Catalunya i a Tarragona va ser tinent d'alcalde de l'abril del 1979 al 8 de maig de 1983.

La Creu de Sant Jordi li ha estat concedida per la seva trajectòria al servei de la llengua, la cultura i el país, sent un dels impulsors del Congrés de Cultura Catalana a les comarques de Tarragona i d'Òmnium Cultural al Tarragonès.

En nom de la Junta de Govern de l'Associació d'Antics Diputats al Parlament de Catalunya, volem compartir amb Josep Sendra el seu guardó, ben meregut per la seva trajectòria.

Flandes: visita dels exparlamentaris catalans

ENGUANY L'ASSOCIACIÓ D'ANTICS DIPUTATS AL PARLAMENT DE CATALUNYA ha fet un viatge institucional a Brussel·les, la ciutat que té la major concentració de parlaments a escala europea. Sens dubte, aquesta circumstància dóna un valor afegit al viatge que, anualment, proposa l'Associació.

La realitat política de Bèlgica és particularment interessant, atesa la complexitat d'un país que s'ha estructurat sobre la base de dues comunitats plenament sobiranes, Valònia i Flandes, i amb una capital compartida, Brussel·les. Brussel·les exerceix, a més, la capitalitat d'Europa a escala internacional, com a seu del Parlament Europeu i dels seus organismes rectors, el Consell de Ministres i la Comissió Europea, i això la converteix en una capital socialment i políticament singular.

El Regne de Bèlgica té 30.000 quilòmetres quadrats i 11 milions d'habitants. És una federació de tres miniestats autònoms: Flandes, amb 6.500.000 d'habitants, que tenen com a llengua el flamenc (neerlandès); la Valònia, amb 3.200.000 habitants i el francès com a llengua, i Brussel·les, la capital, que és bilingüe, amb 1.200.000 habitants. Tocant a la frontera oriental hi ha també una petita regió que parla alemany. Tot just arribats, diumenge al vespre, la majoria del grup va optar per anar cap a la magníficent Grand-Place, cor daurat de la ciutat amb les característiques façanes escalonades dels edificis de les històriques entitats gremials, on destaquen, entre d'altres, per la seva importància, l'Ajuntament gòtic, amb el penell de sant Miquel, la Casa del Rei i la Casa dels Ducs de Brabant. Era inevitable dedicar-nos a tastar els famosos i tradicionals *moules* amb patates fregides que ofereixen la majoria dels restaurants situats als carrers del voltant.

El dimarts i el dimecres hi havia programades les visites oficials. Per això el dilluns ens vam desplaçar a la part nord de Flandes, cap a Malines, la capital dels Països Baixos a l'època dels seus fundadors, els ducs de Borgonya. Malines és ara la capital eclesiàstica catòlica, de Bèlgica. Allí va néixer i passar la infantesa i joventut el futur emperador Carles I d'Espanya i V d'Alemanya, descendent dels ducs de Borgonya, a cura de la seva tia Margarida d'Àustria, governadora de la ciutat, com ens recorda la seva estàtua presidint la Grote Markt. Per a nosaltres és molt interessant recordar com va estar lligat aquest país a l'Espanya imperial i conèixer i constatar la seva actual organització política. Fa pensar.

Al segle XIX, Malines es converteix en un important nucli de construcció ferroviari. Lamentablement, al segle passat, té el dramàtic rècord de la deportació, per tren, de les 30.000 persones que durant la Segona Guerra Mundial van ser enviades pels nazis cap als camps d'extermini alemanys. Un record punyent que tampoc podem oblidar.

Anvers o Antwerpen fou la següent visita. La ciutat portuària, cultural i industrial per excel·lència de Bèlgica, que ha esdevingut el segon port europeu. Avui s'hi cotitza la borsa de diamants més important mundialment. El seu castell controlava el riu Escalda. Als segles XIII i XIV, la importància comercial dels seus teixits va fer-la pròspera i rica. Sota el regnat de Carles V, al segle XVI, s'amplia i enriqueix el castell. Antwerpen, una magnífica ciutat, amb l'aire inconfusible dels seus edificis amb façanes escalonades i places com la Grote Markt i els seus edificis gremials i la Groenplaats, el seu centre neuràlgic. La catedral gòtica de Santa Maria encotillada pels carrerons que l'envolten llueix la seva imponent torre, de manera sorprenentment visible i decorativa des de cadascun d'ells. Al seu interior ens mostra uns magnífics tríptics de Rubens, el pintor que hi va viure molts anys: *L'aixecament de la Creu* i *El davallament de Crist*, que ens emocionen per la riquesa dels colors i la intel·ligent composició en diagonal de les figures. La pluja es fa present a estones, serà una companya més del viatge!

El dimarts, la delegació d'antics diputats del Parlament de Catalunya i la seva presidenta, la senyora Núria de Gispert, van tenir una sessió informativa amb la salutació de benvinguda del senyor Van Peymans i la Mesa del Parlament de Flandes. Posteriorment, la Junta dels exdiputats flamencs ens convida a visitar l'hemicicle del Parlament flamenc, construït com una estructura flotant, ocupant imaginativament el pati interior de l'edifici i amb el sostre de vidre. Allí ens expliquen el funcionament i l'estructura de la càmera. És particularment interessant la distribució competencial que la singularitat intrínseca de la realitat belga requereix. L'actual estructura política del Regne de Bèlgica és fruit de l'evolució d'un estat unitari, creat el 1830, quan es declara independent de França, sota el regnat de Leopold de Saxònia-Coburg. Al parc del Cinquantenari, s'alça el gran arc de triomf que ho commemora. Les realitzacions del seu regnat són presents, visibles i abundants a la Brussel·les actual. Amb tot, després de la Segona Guerra Mundial europea s'accentuen les tensions entre les dues comunitats majoritàries que hi conviuen. Això origina sis reformes successives de l'Estat, entre els anys 1970 i 2014, que gradualment el transformen en un estat federal, que reconeix per a Flandes i Valònia la seva identitat diferenciada i un autogovern exclusiu. Dins del marc competencial belga cal distingir, a més, dos tipus de subdivisions, comunitats i regions. Les comunitats, que són tres, la comunitat flamenca, la comunitat francesa i la comunitat germanòfona, exerceixen les competències sobre allò que afecta les persones, la sanitat, la cultura, la llengua i l'educació. Les regions, també són tres, Flandes, Valònia i Brussel·les, que tenen cura de les competències territorials pròpies, entre aquestes, obres públiques, habitatge, economia, energia, etc. La regió flamenca consta de cinc províncies. Sens dubte, és un esquema complex, però probablement més a to amb el que els ciutadans d'avui exigeixen. El Parlament flamenc nomena i controla el Govern flamenc i legisla sobre les competències del seu territori i la seva comunitat. Després de la sessió informativa, la Junta d'exdiputats ens convida a compartir un dinar al pis supe-

rior amb molt bones vistes sobre la ciutat. A la tarda, els intensos ruixats, propis del país, ens van anar remullant mentre passejàvem contemplant els edificis més significats del nucli antic i alguns dels seus parcs.

El dimecres a primera hora estava programada la visita a la Delegació del Govern català a la Unió Europea, molt ben situada al barri on es concentren bona part de les institucions europees, envoltades de zones verdes: el parc de Brussel·les, el Palau del Cinquantenari i el parc de Leopold. El delegat, Amadeu Altafaj, ens va rebre cordialment i ens va fer una completa exposició de les positives activitats polítiques, econòmiques i culturals que la Delegació genera i acull, contribuint a un millor coneixement de Catalunya a Europa. Ens va il·lustrar amb uns quadres informatius comparatius amb les dades sobre l'atracció d'inversions, la previsió de creixement del PIB, l'exportació i el turisme força positius per a Catalunya.

La visita a la seu del Parlament Europeu, passats els preceptius i rigorosos controls, ens va permetre conèixer el seu immens hemicicle, per a 751 diputats, i l'ampli espai de passos perduts, on habitualment es fan les entrevistes de premsa. Tots els eurodiputats catalans ens van rebre cordialment i van atendre les nostres preguntes al col·loqui programat. Segons manifestacions dels diputats, queda clar que la realitat de la Unió Europea es pot resumir en: el Consell de Ministres, mana; la Comissió Europea, gestiona, i el Parlament Europeu, «destorba». Probablement ve d'aquí l'arrel de la desafecció ciutadana suscitada actualment, la Comissió és feble davant del Consell. La Unió Europea gestiona menys de l'1% del pressupost global europeu i ho fa de manera més transparent que la majoria de governs europeus, el diputat aquí és una figura essencial, atès que la votació és personal i lliure, en conseqüència, es produeixen molts empats, ja que és menys vinculant la cohesió i disciplina del grup polític. També el Tribunal de Justícia de la Unió Europea fa una bona feina, a criteri dels eurodiputats. Una visita profitosa i instructiva.

Després de la visita al Parlament Europeu, on d'una o altra manera hi treballen 5.000 persones i rep diàriament 2.000 visitants, prenem consciència de les grans infraestructures dedicades a comissions, comitès, representacions polítiques, etc. Organismes que es concentren majoritàriament al voltant de les institucions europees, més de 500 edificis! Quan et plantejes la despesa que tot això comporta, pots fàcilment pensar que la democràcia surt cara, però per una altra part dóna feina a molta gent i genera moviments econòmics, socials i polítics positius. Molt més positius que les despeses, tragèdies, desgràcies i destrucció que provoca una guerra. Aquest exèrcit diplomàtic i legislatiu és sens dubte una millor solució, tot i que cal ser exigents amb l'honestedat del seu servei públic.

A la tarda el circuit en autocar ens va permetre veure alguns dels edificis més importants o singulars de la ciutat: el Palau Reial, el Palau de Justícia, la catedral de Sant Miquel i Santa Gúdula, el parc del Cinquantenari, l'Atomium i el Palau de la Nació on es reuneix el Parlament belga.

El dijous, finalitzats els actes informatius com a parlamentaris, ens dediquem a conèixer altres ciutats de Flandes. Sortim de Brussel·les cap a Gant per l'ampla avinguda que presideix la basílica del Sagrat Cor, l'única església construïda amb estil *art-déco* i la quarta en dimensions al món.

Gant es va fer important i famosa pel comerç de teixits, eren de llana a l'edat mitjana i de lli a partir del segle XVI. Aquesta riquesa va afavorir l'esclat de pintors originaris de Flandes. Visitem la catedral de Sant Bavon, que té cura del tríptic *L'adoració de l'anyell místic* dels germans Van Eyck. Les aigües del Leie fan de mirall als seus peculiars edificis que ja ens són familiars, d'estils gòtics o renaixentistes. És l'emperador Carles V, qui impulsa l'evolució renaixentista. A la tarda anem cap a Lovaina o Leuven. El seu Ajuntament és una obra mestra del gòtic tardà del segle XV, Lovaina és una ciutat universitària i viva, creuada per dos rius: el Voer i el Dyle.

Finalment, el divendres, anem cap a Bruges, la Venècia del Nord, de fet no li calen comparacions. El centre històric és un laberint de carrerons i canals, amb places plenes d'encant. Si bé a altres ciutats de Flandes hem trobat aquesta simbiosi de riu i ciutat, aquí ja és total. Bruges neix al segle IX, quan el comte de Flandes hi construeix un *château fort*. Al segle XIII és ja un port important, però decau als segles posteriors pel desplaçament de les sorres. Gràcies a l'impuls dels ducs de Borgonya, que en fan la seva residència, neix una escola de pintura al segle XV, que dóna al món de l'art pintors genials i reconeguts com Van Eyck, entre d'altres. El canal de Bruges a Gant, el Zeebrugge, segueix avui dia operatiu i manté aquesta capacitat econòmica. La seva bellesa arquitectònica és una riquesa patrimonial que fa de Bruges un esplèndid passeig històric. Vam poder-ho gaudir navegant pels seus canals i contemplant les seves places, en especial, la Grand-Place, amb la imponent torre de l'Ajuntament o gaudint de l'amagat i íntim clos del Beateri construït el 1245 per Margarida de Constantinoble i conservat fins avui, amb tota la seva serenitat. Al vespre, el sopar de comiat a la Grand-Place de Brussel·les va posar un final digne i cordial a un viatge per recordar!

Visita a les Terres de l'Ebre

VA SER UN DIA COMPLET, TOT VA SORTIR RODÓ. Era l'opinió compartida d'un grupet d'assistents a l'hora d'acomiarar-nos; tots hi vam coincidir, havíem passat un bon dia. Crec que també seria l'opinió majoritària dels que vam participar a la visita a Deltebre i al mirador de la desembocadura del riu, en total devíem ser una seixantena de persones. Havíem trencat les nostres rutines habituals, retrobant-nos amb vells coneguts que ens feien present d'una forma amable una part del nostre passat que per a la majoria de nosaltres va ser molt important, quan érem diputats en actiu, i teníem més o menys protagonisme en el món polític. Vam reviuir la part bona de tot plegat amb amics que en molts casos feia temps que no vèiem.

Hi va acompanyar la climatologia, un esplèndid dia de tardor, assolellat però no calorós, amb núvols però sense la pluja que es va produir el dia anterior, particularment a les comarques centrals. La lluminositat justa d'un dia d'octubre, no excessivament radiant, la proporció adequada, que no enlluerna. Vam poder gaudir del paisatge i de la natura sense cap incomoditat.

Fins i tot l'horari es va complir raonablement, cosa que en principi era més difícil del que és habitual perquè ens havíem de desplaçar a un extrem del país, el sud del sud, a dos-cents quilòmetres llargs del parc de la Ciutadella. A les nou va sortir l'autocar de Barcelona que arreplegava la gent de les comarques del nord i del centre. Els de les comarques situades al sud de Barcelona i els de Lleida es van incorporar a l'expedició a Cambrils. Vam seguir la N-340 que tant ha estat d'actualitat als darrers temps; en el nostre cas, però, tot va sortir bé.

Sortint de la general, enfilem la carretera que travessa el Delta a l'esquerra del riu, passem sobtadament de la terra de muntanya a la terra d'arròs, del secà al regadiu. Davant nostre l'horitzó recte, una immensa planura, canals d'aigua, camps d'arròs i d'horta, masos, magatzems agrícoles, també un polígon. A vegades trenquen la línia de l'horitzó fileres d'arbres alts i esvelts, molt junts, suposo que amb la intenció de protegir els conreus del vent de mestral que en aquestes contrades es manifesta sense fre, seguint el curs del riu. Travessem el casc urbà de Jesús i Maria i poc després aparquem al costat del supermercat de la Cooperativa Arrossera. Qui més qui menys va aprofitar l'ocasió per fer provisió d'arròs del Delta *in situ*.

Davant l'esplanada de l'Ajuntament, al final d'un ampli passeig arbrat, ens esperaven els regidors de l'Ajuntament de Deltebre i la resta d'assistents a la trobada. De nou, salutacions i abraçades entre vells coneguts. De fet, aquest cop no tot eren vells coneguts, hi havia una bona representació d'exdiputats de les darreres legislatures, gent que feia baixar significativament la mitjana d'edat del conjunt, amb predomini del gènere femení (perfecte). Després de prendre l'aperitiu que ens va oferir l'Ajuntament, vam passar al Saló de Plens. Ens va donar la benvinguda en absència de l'alcalde, que aquell dia havia de ser present al Ple de la Diputació de Tarragona, el senyor Kilian Franch, tinent d'alcalde d'Afers Interns i Institucionals.

També van prendre la paraula el senyor Josep Mariné en qualitat de membre de la Junta de l'Associació, encarregat d'organitzar la sortida, i la senyora Anna Giménez, tinent d'alcalde de Dinamització Econòmica i Enfocament Turístic i Cultural. El senyor Mariné, persona molt coneguda a la zona, va glossar l'acció de la Diputació de Tarragona i l'especial atenció de l'ens que ell va presidir en favor d'aquestes contrades. Va ser una intervenció emotiva, referendada molt especialment pels membres del consistori. La senyora Anna Giménez ens va anticipar el programa que havíem de desplegar tot seguit. Cal destacar l'entusiasme que va posar en les seves paraules tot glossant la bellesa i les singularitats de la contrada; es veu que estima profundament la seva terra i té necessitat de fer-ne participar els altres. Va tancar l'acte, la nostra presidenta. Va voler deixar constància que ella, per motiu dels seus orígens familiars, es considera vinculada a aquestes terres de l'extrem sud, en especial al poble de Batea, a la comarca contigua de la Terra Alta.

El dia de la visita coincidia amb el final del cicle de l'arròs, ja s'havien segat un 95% dels camps, hi havia moltes aus. Érem al final del cicle agrícola que comença el mes d'abril, la terra entra en el repòs hivernal. Ens van dir que en aquesta època de l'any és quan la llum és més bonica; jo crec que no és del tot exacte, encara que és qüestió de gustos. Al meu parer potser haurien de dir que és més equilibrada, més madura, més suau, no tan exuberant com a la primavera i l'estiu. Crec que més aviat cada estació respon a un tipus de bellesa diferent, en tot cas sempre bella. La de tardor potser s'adiu més al temperament de les persones pausades, o de les que ja han (hem) recorregut un tram important del seu (nostre) cicle vital. De fet, repeteixo, és qüestió de gustos, i cadascú pot dir-hi la seva. De nou a l'autobús vam fer cap on comença o acaba el camí GR-99, que segueix tot el curs del riu Ebre fins a Reinosà (o potser Fontibre, com ens van ensenyar a l'escola). Allí han situat un mirador elevat de fusta amb vistes a la desembocadura del riu. També es poden veure les illes fluvials de Buda i Sant Antoni. A la part nord, dunes; ens diuen que decreix ostensiblement per efecte de la regressió. Al sud, la Punta de la Banya s'endinsa dins del mar en forma de península allargassada, fent una mitja lluna. En resum, riu, llacuna, platja i badia. És molt complicat fer-ne una descripció, per això

fem nostres les paraules de la regidora Anna Giménez; val més que tots plegats, tant els que hi vam ser com els absents, tornem a aquestes contrades amb més calma i temps, i amb els nostres propis ulls gaudim d'uns paratges singulars. Finalment vam caminar fins al Garxal, un observatori d'aus. L'excursió va ser breu, per exigències de l'horari, però molt ben organitzada per part de l'Ajuntament.

Hi ha dos problemes que ens preocupen en relació amb aquest paradís, es veu que en aquest món estem condemnats a no poder assolir la perfecció. El primer es desplega amb caràcter d'urgència, de forma immediata, malmetent greument els conreus d'arròs d'uns anys ençà, es tracta del caragol poma. S'intenta eradicar de mil maneres i pensem que tard o d'hora s'aconseguirà. El segon fa anys que es produeix i és a llarg termini, però constant, implacable, el Delta s'enfonsa, el mar va guanyant terreny dia a dia. Segles enrere va créixer exponencialment, quan es va anar reduint la massa forestal aigües amunt. Ara, amb els pantans i els plans de regadiu, arriba cada cop menys aigua i aquesta porta menys sediments. Tot plegat, l'efecte contrari. No sé si hi pot haver solucions, la natura és tossuda, inexorable, poc a poc el Delta s'enfonsa, desapareix poc a poc una meravella de la natura.

A quarts de tres vam fer cap al gran complex Pla dels Catalans, lúdic i gastronòmic. No cal dir que l'horari pressionava i vam prescindir del primer aspecte per entrar directament en la part gastronòmica. A més a més del paisatge, al Delta, s'hi menja molt bé i molt especialment en aquest establiment hereu directe del restaurant Can Quimet de l'Aldea. Bon servei i productes de la terra, peix i marisc, i no cal dir un arròs extraordinari. No volem entrar en més detalls, que després ens agafa gana. Ens van atendre la propietària de l'establiment i el seu fill, la senyora Maria López i el senyor Joaquim López. La sobretaula va durar fins passades les cinc de la tarda. La veritat és que se'ns va fer curt tot plegat. Després la tornada, el revers de la medalla, sempre és així. Sí, tal com dèiem al principi, havíem passat un bon dia, de tant en tant va molt bé trencar rutines, ja ho sabeu, per tant no falteu a la pròxima sortida.

ENRIC CARDÚS I LLEVAT

Trobada dels antics diputats

EL DIA 7 D'OCTUBRE va ser un dia en què la climatologia a les Terres de l'Ebre es va portar molt bé, el sol no va molestar a ningú i ningú va passar fred; resumint, un molt bon dia en el qual tots els exdiputats del Parlament de Catalunya que vam anar a la tercera trobada de l'Associació ens ho vam passar molt bé.

Vam quedar a dos quarts de deu, a Cambrils, tots els de les comarques del Camp de Tarragona, del Penedès i alguns de les terres de Lleida per esperar l'autocar que arribava amb els companys de Barcelona i d'altres comarques. Allí ens vam ajuntar tots per fer el viatge en autocar. Tots vam ser molt puntuals, cosa que va fer que es complissin tots els horaris previstos.

La primera parada la vam fer a la botiga de la Cooperativa Arrossera de Deltebre on tots vam aprofitar per comprar arròs, com no podia ser d'una altra manera. Després ens vam dirigir a l'Ajuntament de la població, on ens esperaven tots els companys de les comarques de l'Ebre i els tinents d'alcalde i els regidors i regidores del consistori mateix ens van fer una rebuda molt protocol·lària al Saló de Plens. Ens explicaren molt bé com era el poble i sobretot el que era el Delta i tot el que fa referència a la desembocadura del riu Ebre al mar. Tot molt interessant. Per finalitzar, ens van obsequiar amb un bon refrigeri. I des d'aquí vull fer-los arribar el nostre agraïment per totes les atencions rebudes.

Llavors vam anar a fer una visita pel Delta. Ens acompanyaren els regidors mateixos i dos tècnics de la Comissió de Turisme de l'Ajuntament. Vam veure la desembocadura de l'Ebre i després també les aus que viuen al riu. Allí és on es

va incorporar l'alcalde de Deltebre, el senyor Lluís Soler, que molt amablement va saludar l'expresidenta Núria de Gispert, l'expresident Joan Rigol i tots els altres participants de l'excursió.

Vam acabar la visita a un quart de tres de la tarda i aleshores ja vam anar cap al restaurant Masia Pla dels Catalans. Allí ens esperaven els propietaris, la família López, la Maria i el seu fill Joaquim. En aquesta ocasió no hi va poder ser el meu amic Valentí López, però la seva dona i el seus fills ens van tractar esplèndidament, cosa que els agraïm molt. Ens van fer una breu salutació i seguidament vam entrar al menjador perquè eren les tres de la tarda i ja hi havia gana.

Ens havien preparat uns entrants boníssims amb marisc inclòs. La presentació, l'abundància i la qualitat dels menjars van fer que en gaudíssim molt alhora que passàvem una estona molt agradable intercanviant impressions els uns amb els altres.

Seguidament, ens van dir que podíem passar a seure a les taules, que ja estaven preparades. Molts companys comentaven que amb tot el refrigeri anterior ja estaven tips, però ens tenien preparada una paella d'aquelles tan especials de les terres de l'Ebre a la qual no ens vam poder resistir. Tothom la va trobar exquisida. Vam acabar la sobretaula enmig de gelats, cafès i licors.

El retrobament, les converses i les rialles amb tots els antics companys i companyes són d'allò més plaents. En definitiva, una jornada molt agradable i entranyable.

Des d'aquí vull animar a tots els exdiputats i a totes les exdiputades que encara no esteu inscrits a l'Associació a fer-ho. Se'n gaudeix molt, de coincidir en aquests retrobaments i poder compartir una jornada tots junts.

Cal que consti el meu agraïment personal a l'Enric Cardús, al Marià Curto i al Joan Mur per la seva col·laboració en la trobada.

Em vull acomiadar donant-vos les gràcies a tots els exdiputats, les exdiputades i els acompanyants, així com a l'expresident Rigol i a l'expresidenta de Gispert, per la vostra assistència.

Fins a la propera trobada! El vostre company.

JOSEP MARINÉ I GRAU

Vivències: Francesc Vernet

DIRIA QUE, CONTRA TOT PRONÒSTIC, l'abril del 1984 vaig sortir elegit diputat al Parlament de Catalunya.

Anava al número deu de la llista per Tarragona, dels divuit que componen la circumscripció, i en representació de l'empobrida comarca del Priorat, comarca d'agricultura majoritàriament de secà, i no per manca d'aigua, desviada contra natura a altres indrets i comarques.

La tasca seria dura, però calia afrontar-la amb il·lusió i empenta.

Recordem dues actuacions: el començament de les obres de restauració de la cartoixa d'Escaladei i la construcció de la carretera de Siurana.

ESCALA DEI

Regnant Alfons I, en un lloc feréstec i isolat al peu del Montsant, sota les cingleres de la Pregona, els fills de sant Bru bastiren la que fou la cartoixa més gran i esplendorosa de la península. Regida la comunitat monacal per un prior, dóna nom a l'actual comarca del Priorat.

Pel que sembla, la primera comunitat la formaren monjos vinguts de la Provença i ermites que habitaven balmes i les primeres ermites del Montsant.

Als anys trenta del segle XIX la cartoixa fou incendiada i els monjos foragitats, però l'edifici restà en peu. La destrucció total... Per caritat cristiana, no continuem...

Arran d'una visita de l'aleshores conseller de Cultura, Joaquim Ferrer, vam veure la necessitat d'iniciar les obres de restauració i dignificació de les ruïnes. Es dugueren a terme accions parlamentàries i gràcies a diverses entitats i gent de bona voluntat es va començar a treballar, i es treballa encara, en la conservació i consolidació del que queda de l'antiga cartoixa, on encara es perfilen el romànic, el Renaixement i el Barroc. S'ha construït una cel·la que recorda a les que individualment ocupava cada monjo.

Eficient personal atén els visitants del que fou el bressol i donà nom a la comarca del Priorat.

SIURANA

L'altre dia, potser per darrera vegada, vaig pujar a la sarraïna i cristiana Siurana. Rodejada d'alteroses cingleres, imponent fortalesa, fou el darrer baluard sarraí a Catalunya.

Èpiques i poètiques llegendes i la seva toponímia ens parlen del seu passat: el salt de la Reina Mora, la cova de Donya Blanca...

Fins als anys noranta del segle passat, l'accés era precari per camins de ferradura que, en temps de neu o de pluja, es tornaven impracticables i deixaven els habitants de Siurana totalment incomunicats.

Una proposició no de llei presentada al Parlament per aquest aleshores diputat donà lloc a la construcció de l'actual carretera de muntanya, que segueix el traçat de l'antic camí de ferradura respectant el paisatge i l'entorn de feréstega bellesa.

FRANCESC VERNET I MATEU

En Francesc Vernet

L'AMIC FRANCESC VERNET fou diputat a la segona i a la tercera legislatures. Tots els que el vam conèixer i tractar en aquells temps, més de vint-i-cinc anys enrere, estarem d'acord a qualificar-lo d'amic. No creiem que mai hagués tingut amb cap de nosaltres, de tots els colors de l'arc polític, cap mena de tensió o violència, al contrari sempre amable i atent, amb un esperit alegre, de rialla fàcil; mirant més aviat el que ens unia que el que ens separava, d'ajudar sempre que podia. Però el Vernet, també tots hi estarem d'acord, és un home que estima de debò, apassionadament. A part de la seva família i de la seva gent, estima profundament dues coses, el seu país, Catalunya, i la seva professió, el camp, la pagesia.

Abans d'entrar al Parlament, va seguir una llarga trajectòria com a dirigent de Cooperatives Agràries, en concret, va desplegar una tasca important a la Unió Agrària Cooperativa amb seu social a Reus. Sempre va mirar de defensar els interessos del sector, en especial, el de la viticultura. Però no es va limitar a aquest sector, ha estat posat en quasi tots els àmbits d'aquest món agroromader, fins i tot en un breu període de temps es va dedicar a l'apicultura. També va participar als sindicats agraris molts anys abans que fossin legalment autoritzats. És un home molt conegut en aquest sector a escala nacional, més enllà de les seves contrades.

Això li va valdre, com a representant de la seva comarca i del sector agrari, formar part de la llista de CiU a la demarcació de Tarragona a les eleccions del 1984, segona legislatura. En principi anava en un lloc impossible, era el número deu de la llista, ningú comptava que pogués sortir, hi anava per esperit de servei al seu país i al partit que representava les seves idees. Va sortir d'entrada, va ser diputat des del primer al darrer dia de la legislatura. Malgrat el canvi radical que suposava en la seva vida, de seguida es va adaptar a la nova situació. Penso que, en aquest cas, també tots els que el vam conèixer estarem d'acord que es va dedicar en cos i ànima a la nova feina. Era la persona il·lusionada i hiperactiva que participava en tot, tant en les funcions que li havien estat encomanades directament com substituint altres companys quan no podien assistir a les seves tasques. No faltava a cap acte organitzat per la Generalitat o pel Parlament mateix, no només de la seva demarcació, sinó de tot el país. Va viure intensament aquells anys per i per al càrrec. Ajudava tothom molt especialment per mitjà de l'oficina que tenia a Falset, capital de la seva comarca.

Quan va acabar com a diputat, no es va deslligar mai del tot del Parlament, es pot dir que en esperit mai va deixar ni deixarà de ser-ho, sembla que el fet d'haver passat per aquesta casa li va imprimir una mena de caràcter que passarà a formar part definitivament d'allò que ell és. Segueix participant en tots els actes que organitza la nostra institució. Va ser vocal de la Junta de la nostra associació durant vuit anys, on com sempre va mantenir una gran activitat.

Malgrat els anys, ja fa temps que en té vuitanta, segueix sent el mateix. És un home apassionat; viu intensament tot el que està passant ara mateix, pateix i es desespera quan les coses no van com ell creu que haurien d'anar, en aquest aspecte conserva un esperit jove i rebel, i el conservarà fins al final, perquè ell és així.

Notícies de l'Associació

Renovació de la Junta:

Presidència: Núria de Gispert
Secretaria: Carme Servitge
Tresoreria: Jaume Aligué
Viatges: Esteve Tomàs
Butlletí: Josep Maria Balcells
Web: Rosa Barenys

Comarques: Josep Mariné
Conferència: Josep Manuel Basàñez
Parlaments autonòmics i Congrés: Trini Neras
Butlletí: Enric Cardús
Dinars debat: Pere Parera

Properes activitats

Per al proper trimestre, tenim preparades les activitats següents:

—18 de novembre: primer dinar debat amb la intervenció d'Anna Cabré, geògrafa i experta en demografia. Serà la nostra primera convidada. De les 14.00 h a les 16.00 h, al Parlament.

—Novembre (data pendent de confirmar): visita al Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC).

Per al primer trimestre de l'any 2017, tenim previstes les activitats següents:

—Un dinar debat al febrer i l'abril.

—La conferència de primavera, que estem valorant fer sobre l'Islam i les repercussions que ha tingut a casa nostra.

—Un viatge institucional i lúdic a l'illa de Còrsega, a Aquitània o al Vèneto. Res està decidit.

Defuncions

10.05.2016: Hble. Sr. Joaquim Ferrer i Roca, diputat de la III, IV, V i VI legislatures pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió i exconseller de Cultura.

24.05.2016: Il·lm. Sr. Ramon Llumà i Guitart, diputat de la VI legislatura pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió i exalcalde de Solsona.

Sol·licitud d'inscripció

Sol·licito ser admès/admesa com a membre de l'Associació d'Antics Diputats al Parlament de Catalunya, per la qual cosa facilito la meva identificació i les dades bancàries per a la domiciliació de la quota anual.

NOM. COGNOMS
ADREÇA
POBLACIÓ
CODI POSTAL TELÈFON
ADREÇA DE CORREU ELECTRÒNIC

Domiciliació bancària de la quota anual

NÚM. IBAN

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

....., d..... de 20 ...

Signatura

SR./SRA. DIRECTOR/A DE L'ENTITAT FINANCERA

OFICINA NÚM. POBLACIÓ

NÚM. IBAN

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Us demano que satisfeu els rebuts que presentarà anualment l'Associació d'Antics Diputats al Parlament de Catalunya, carregant-los al compte indicat.

Atentament,

Signatura

....., d..... de 20 ...

Trameteu aquesta butlleta a l'Associació d'Antics Diputats al Parlament de Catalunya.
Palau del Parlament. Parc de la Ciutadella, s/n - 08003 Barcelona
aad@parlament.cat

NOTA: D'acord amb l'autorització donada per l'Assemblea General tinguda el 18 de febrer de 2005, la Junta va acordar modificar la quota anual de l'Associació, que, a partir del 2006, és de 25 euros.

PARLAMENT DE CATALUNYA

www.parlament.cat